

af at skrive sig bag Øret ogsaa i Nutiden, siger: Jo mere man spar, des mindre man har. Det skal naturligvis forstaaes paa en god Maade. Dersom man sparer paa at sætte noget i Gang, vil dette Ordsprog absolut vise sig at være rigtigt. Jo mere man sparer paa at sætte noget i Gang, des mindre har man; de Penge, som anvendes til produktive Foranstaltninger, til noget, der vil fremme Velstanden i vor Befolkning, er godt udgivet. Derimod kunde der godt peges paa andre Forhold, hvor man virker i den modsatte Retning, men det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i den Betragtning, at der er en stigende Higen efter at komme til Balance, og det kunde jo være rart, om vi kunde blive enige om at nedskære — for at benytte dette nu saa populære Udtryk — paa de Steder, hvor der kan nedskæres, uden at det mærkes, eller i alt Fald hvor det mærkes mindst.

Men naar nu Ordføreren for Venstre siger, at Landbruget har altid været af den Opfattelse, at enhver Borger og enhver Stand i Samfundet skal klare sig selv uden Støtte fra Staten, er det maaske nok rigtigt, at det har været af den Anskuelse, men til Trods herfor har man dog stadig søgt at faa saa stor Støtte til det, man foretager sig, som vel muligt, og dette gælder saavel det store som det mindre Landbrug, ikke mindst det store. Man kan godt have nogle skønne Idealer, man kan staa og vifte med, og saa i Praksis gennemføre noget andet. Nu udtalte den ærede Ordfører for Venstre nogenlunde Tilfredshed med den Nedskæring, som Landbruget her er gaaet med til. Det er nu ikke Landbruget som saadant, det er Landbrugsministeren, der kommer med dette Forslag; hvor tilfreds man er med det ude i Landbruget, er en anden Sag, som man ikke kan afgøre her. Jeg maa sige, at jeg vilde have været gladere ved min Kollega ikke alene som Landstingsmand, men som Husmand, hvis han vilde have været med til at sige, at vi her skal skære ned, hvor det mærkes mindst, og det vil sige paa Dyrskuerne, for de har jo særlige Indtægter, baade direkte og indirekte, og de, der staar bag Dyrskuerne, har ogsaa langt bedre Raad til at fremme de Formaal, som de ønsker fremmet, end de mindre Landbrugere har. Derfor vilde jeg have været gladere for Forslaget, hvis man havde skabt Balance paa anden Maade — Slutsummen kan man maaske ikke røre ved, men man kunde have omposteret Beløbene saaledes, at Dyrskuebudgettet var blevet skaarret ned. Der er navnlig et andet Sted,

hvor det kniber haardt, ikke mindst for Foreningerne med de smaa Kontingenter, og det er vor Konsulentvirksomhed; den er vel nok af mindst lige saa stor Betydning som Dyrskuerne — jeg vilde antage af langt, langt større Betydning —, og nu skal der her skæres ned fra Halvdelen til to Femtedele, hvilket vel nok er noget, man vil mærke ude omkring i Organisationerne, selvfølgelig mest i de Foreninger, som det mindre Landbrug har, og mindre i det store Landbrugs Organisationer. Det er beklageligt, at det foreslaas at skære ned her. Den samlede Sum har jeg ikke saa meget at indvende imod, men her er der efter min Mening skaarret ned paa et Sted, hvor der mindst burde være skaarret ned; det Beløb, der vilde medgaa til som hidtil at betale Halvdelen, kunde udmærket godt være taget fra Dyrskuerne.

Men som jeg allerede har sagt: jeg skønner ikke, at Forslaget vil komme til Udvalgsbehandling, og skal heller ikke stille Forslag derom, men jeg vil slutte, som jeg begyndte, med at sige, at det jo kun er et midlertidigt Forslag, og det tager man saa, om end med Beklagelse for enkelte Punkters Vedkommende, i Haab om, at det Udvalg, der bliver nedsat, vil komme til et bedre Resultat, saaledes at vi senere kan faa et Lovforslag, der er bedre end dette. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Fremme.

Frokjær: Dette Forslag til Lov om en midlertidig Ændring i Loven om Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme tilsigter en Nedskæring, som man siger. Jeg kan straks sige, at jeg kan anbefale Forslaget, idet jeg mener, at de Nedsættelser, der her foreslaas, er fuldt forsvarlige. Jeg kunde endda have tænkt mig at gaa længere ned, men da Landbrugsministeren ikke foreslaar yderligere Nedsættelser, og da han har tilkaldt Repræsentanter for Statsdyrskuekommissionerne, for de landøkonomiske Foreninger og for Statskonsulenterne, og de er enige i, at man skal foretage disse Nedsættelser, skal jeg ikke foreslaa yderligere Nedsættelser. Den ærede Ordfører for Venstre har Ret i, at Landbruget mener, vi helst skulde klare os selv uden Statsstøtte. Det var jo det bedste, men der er ogsaa noget i det, som Socialdemokraternes ærede Ordfører siger, at man skal passe paa, at man hjælper til dér, hvor der skal sættes noget i Gang; dér skal man ikke spare for meget; men naar man først har faaet det i Gang, kan man godt spare, saa skal Landbruget nok klare sig selv. Jeg